

Úti beszámoló

Novotny Katalin

Szegedi Deák Ferenc Gimnázium

„Együtt a nemzetközi partnerség felé”

ERASMUS+ KA1 mobilitási pályázatban szereplő

az EXECUTIVE TRAINING INSTITUTE MALTA által szervezett
Fluency and Language Development for Educational Staff kurzusról

2016. július 16. – 2016. július 30..

Málta

A Szegedi Deák Ferenc Gimnázium immáron másodszor nyerte el az Erasmus+ mobilitási programot. A programban 22 pedagógus vesz részt, a mobilitási program keretében egy- és kéthetes angol, francia, német és olasz nyelvű továbbképzéseken vesznek részt Angliában, Írországon, Máltán, Németországban, Ausztriában, Franciaországban és Olaszországban 2016 júliusában és augusztusában. A kurzusok célnyelvi, digitális és módszertani kompetenciák, CLIL és helyi kultúra, valamint nyelvtanfolyamok köré szerveződnek.

Én 2016. július 18. és 29. között vettem részt Máltán az Executive Training Institute Malta által szervezett Fluency and Language Development for Educational Staff kurzuson. Máltára július 16-án érkeztem kora délután a Wizz Air járatával, mivel vasárnap nem indulnak Wizz Air járatok, és ez az olcsó repülőjegy is meghaladta – feltételezhetően a nyaralási főidénynek köszönhetően - az ösztöndíjban foglalt utazási költséget. Vissza szintén a Wizz Air járatával, 30-án kora délután repültem.

Mikorra a kurzusom visszaigazolásra került, az iskolai szállások és a Host Family helyek is mind elfogytak, így az Airbnb-n keresztül kerestem és kaptam szállást egyik kollégámmal együtt, aki szintén ekkor, bár másik kurzuson vett részt Máltán. A szállás szerencsés választásnak bizonyult, mert a szállásadóm szintén az ETI-ben dolgozott angoltanárként, a lakáshoz kulcsot kaptunk, és szabadon használhattuk a konyhát. Szállásadónk barátságos és cseppet sem toladó házigazdának bizonyult a két hét során.

A foglalkozásaink helyszíne az ETI épülete volt Paceville-ben (ejtsd: 'pácsevilla'), ahova 20 percnyi sétával jutottunk el a szálláshelyünkről. Az épület jól felszerelt, légkondicionált, sok kis teremmel. Az angol nyelvtanfolyamra indulásképp három különböző szintre soroltak minket az előzetesen kitöltött online teszt alapján, így én az intermediate csoportba kerültem másik nyolc társammal együtt. Az első nap délelőtt a Speaking képességeink alapján újralibrálták a csoportokat: volt, aki alacsonyabb, volt, aki magasabb szintre került, így délután már csak heten voltunk a középhaladó csoportban. Ez a létszám nagyon alkalmas volt a csoportmunkára és a sok gyakorlásra. Rajtam kívül egy magyar, három lengyel, egy spanyol és egy finn kolléga alkotta az angolul tanulni vágyók csoportját. A második héten már csak öten maradtunk, mivel két kolléga csak egyhetes kurzusra jelentkezett.

A kurzusok minden nap 9 és 14.30 között zajlottak három egységben két szünettel. A tanórák végére mindig elfáradtunk, mivel egyikünk sem volt hozzászokva, hogy napi öt órán keresztül angol nyelvet értsen és beszéljen. Tanárunk első héten Anita volt, aki londoni származású, de már 26 éve Máltán élő nyelvtanár, tökéletes brit kiejtésével és türelmével hamar elérte, hogy akarjunk és szeressünk angolul beszélni. Második héten Anita szabadsága miatt új tanárt kaptunk, Josie máltai születésű angoltanár volt, számomra az ő kiejtése kicsit nehezebben volt érthető, de addigra már rájöttem és megszoktam, hogy az angolt annyiféleképp beszéljük, ahány ember van (például a spanyolok és a finnek nem voltak képesek kiejteni a „s” hangot), de így is meg lehet őket érteni.

Az oktatás (Fluency) lényege hogy legyen bátorságunk kommunikálni. Ezért ennek a típusú nyelvtanításnak nem az van a fókuszában (középhaladó és haladó szinten), hogy módszeresen haladjunk a szókinccsépítés és a nyelvtan területén, hanem az adott témában a meglévő idegen nyelvi képességeinkkel beszéljünk, és a közben felmerülő problémákat, hibákat utólag javítsuk ki a tanárunk segítségével. Azaz a tanárunk kérdezett, beszélgetett velünk, de közben jegyzetelt, és az óra végén visszatért a nem teljesen helyes kifejezésekre, megadta számunkra a javítás lehetőségét, és ha nem ment, segített. A tanítás során végig használta az okostábla eszközeit is. Ez a nyelvtanítási módszer nagyon jó volt számunkra, mert inspirált arra, hogy beszéljünk; sajnos, az eddigi iskolai nyelvtanulásaimban (német és olasz) ez mindig elhanyagolt terület volt, a nyelvtant remekül tudtuk, csak társalogni nem mertünk.

A tananyag azért is volt motiváló, mert részben arra irányult, hogy megismerjük egymás országait, kultúráját, oktatási rendszerét (utazás, utazási ajánlatok egymásnak, sztereotípiák és előítéletek, oktatási rendszerek összehasonlítása): nagy érdeklődéssel kérdeztük finn kollégánkat, hiszen mindenki a finn oktatást tartja a legjobbnak. Mint mindig, most is kiderült, hogy a titok nem titok: magas fizetés, nagy presztízs, rugalmasság és egyenlőség áll a háttérben. A középiskola körülbelül úgy szerveződik és a tananyag is hasonló, mint nálunk, de a tanítási ciklusok szabadabbak és hathetesekek. A heti óraszámot nem veszik annyira szigorúan, csak az éves óraszámnak kell meglennie; illetve ami nagyon érdekes volt, hogy az alapóraszámok a gimnáziumok felsőbb évfolyamain alacsonyak, és a választható órák magasak (például a pszichológia kötelező óraszámja heti 1, míg a diákok által ehhez szabadon választható óraszám heti 4). Minden kollégámmal nagyon jó barátságot kötöttünk, elérhetőségeinket megadtuk egymásnak egy majdani e-Twinning reményében.

A másik inspiráló dolog az volt, hogy Málta történetéről, kultúrájáról is volt hetente egy másfél órás foglalkozásunk. Számomra ez különösen érdekes volt, hiszen történelem szakosként ez volt az egyik pályázati célom is: megismerni ennek a kis országnak a történetét, és hatalmas élmény volt. Máltának hihetetlenül gazdag és viharos történelme volt, tele izgalmasabbnál izgalmasabb anekdotákkal.

Tulajdonképpen ezeknek az óráknak a „meghosszabbításai” voltak az iskola által szervezett fizetős vagy ingyenes (ez utóbbi sem az, hiszen 100 eurót a programokra a kurzusdíjjal együtt be kellett fizetni) kirándulások. Három ilyenben vettem részt: Vallettában és Mdinában az előzetesen befizetett díj terhére, és 30 euróért egy egynapos (szombati) túrán Gozo szigetére, mindegyik kiránduláson volt angol nyelvű idegenvezetésünk, rengeteg érdekességet és információt tudtunk meg ezekről a területekről – így voltak napok, amikor nem 5, hanem 8-9 „angolóránk” volt.

Egyetlen hiányossága ezeknek a kirándulásoknak az volt, hogy semmilyen belépőt nem tartalmaztak, ezért is és a még nem látott területek megismerése céljából is a két hét szinte minden szabad délutánját és a vasárnapokat utazással és a történelmi-kulturális látnivalók megtekintésével töltöttem. Málta kis ország, de a buszközlekedés kicsit kiszámíthatatlan (10 kilométert megtételéhez akár másfél-két óra is kellhet, mert például a buszok egész egyszerűen nem jönnek), ezért kellett is a sok idő az utazáshoz. Így a Blue Grotto mellett megnéztem Hagar Qim kőtemplomait és egy jellegzetes ünnepet (fiesta) Zurrieqben, kétszer Valletta városát, a Három Várost, St. Julianst, Sliemát, kétszer Mdinát, a régi fővárost, Cominót, Gozót, a Három Falut, a San Anton Gardenst és vele együtt az elnöki palotát. Ez utóbbi is nagy élmény volt, mert a turisták, családok, állatok sétálgattak a kertben, miközben a köztársasági elnök asszonyhoz diplomáciai küldöttség érkezett – nagyon közvetlen volt az egész. Az önálló kirándulásaimon viszont minden lehetséges belépőjegy-köteles látványosságot megnéztem (köztük a St. John's Co-Cathedralt a híres Caravaggio-festményekkel együtt), nagyon szép élmény volt szinte mindegyikük, így az ösztöndíjam megélhetési összegének nagyobb részét ezekre költöttem.

Az étkezéseket vagy a lakás konyhájában főzött egyszerű ételekkel, vagy a helyi „fast fooddal”, a pistazzival és pitékkal oldottam meg. Ez utóbbi is ismerkedés volt Málta kultúrájával.

Azzal a céllal menten a máltai nyelvi kurzusra, hogy jobban ki tudjam fejteni magam angolul, hogy kapcsolataimat más országok tanáraival jobban tudjam ápolni, mint eddig, és hogy megismerjek egy olyan kultúrát, amely eddig nekem fehér folt volt. Ennél azonban sokkal többet kaptam. Nemcsak nyelvtudást, hanem - mint ahogy mindig – új világokat is, olyan ismerősöket, akikre a jövőben is számíthatok. Megismertem egy olyan történelmet, amelyet majd szeretnék minél több emberrel megosztani, diákokkal és kollégákkal egyaránt, esetleg virtuális kapcsolatot is teremteni a máltai iskolákkal. Nyelvtanárként pedig nagy érdeklődéssel fordultam a máltai nyelv arabos hangzása felé, ugyanakkor olyan nyelvtanítási

módszereket, ötleteket is kaptam, amelyeket majd más tanórákon, akár osztályfőnöki órákon is tudok használni.

Végül a legmeghatározóbb élményem az európaiság volt: a világ rengeteg helyéről érkezünk ide (Spanyolország, Finnország, Írország, Lettország, Lengyelország, Szlovákia, Olaszország, Csehország, Németország, Románia), és bár mindannyian büszkék voltunk hagyományainkra, mégis egy nyelvet beszéltünk. Ez alatt nem a konkrét nyelvet, az angolt értem, hanem a közös kultúra nyelvét, itt lehetett érezni igazán, hogy az Európai Unió országai összetartoznak, és rengeteget kaphatunk egymástól. Ehhez semmi más nem kell, csak nyitottság és érdeklődés egymás iránt.

Ezúton szeretném megköszönni a Tempus Alapítványnak az ösztöndíjat, illetve a KLIK Szegedi Tankerületének segítségét a továbbképzés megvalósításában.

Szeged 2016. augusztus 6.

Novotny Katalin